

Подиръ това що казахме, всѣки е въ положѣние да сѣди колко е основателно това твърдѣние, и дали не е по правъ свещеникъ Никола Станевъ, който въ „Църков. Вѣстникъ“ пише: „*Даватъ ни примѣръ католицитѣ и протестантитѣ. Единъ да е слушателтъ имъ, тѣ си изпълняватъ службата, а най голѣмото мѣсто сѣ дали на проповѣдта, този духовенъ лостъ, който повдига всѣкого до небето и го доближава до Бога*“ ¹⁾).

* * *

IX. О-цъ „P. Piolet, чистокръвенъ иезуитинъ“, не е думалъ: българитѣ сѣ „диваци“, а че сѣ „още дивички“, „втатарчени“, това (и да не е истина) го е обнародвалъ единъ български писателъ; и то било г. Ст. Михайловски! Добритѣ училища вредъ сѣ полезни.

* * *

Най-сетнѣ, и съ туй ще свършимъ, г. Ст. Михайловски много билъ огорченъ за гдѣго католицитѣ сѣ дошли въ България да проповѣдватъ, да отворятъ училища.

Много се оплаква, че О-цъ P. Piolet, въ съчинението: „La France au dehors.... Mission d'orient“,

динъ отъ главнитѣ ѝ редактори е „прочутия руски свещеникъ, професоръ Г. Петровъ“ („Д. П.“ бр. I, стр. 1). Но нали този писателъ много клони къмъ протестанското учение? Ако се не лъжа, неговитѣ съчинения сѣ издадени по нѣмски, (Hamburg, Rauhes Haus) и зарадватъ евангелски пастиръ *Руктемелъ*, който пише: „Петровъ наистина не е още Лютеръ, но ако единъ день изгрѣе слъннето на реформацията въ далечний изтокъ, то този свещеникъ Петровъ ще принадлежи къмъ онѣзи звѣзди, които сѣ си пробили пътъ и които сияюща общаватъ дохожданието си“. Но тогава *Православната Църква* ще бѣде още по-далечъ отъ *учението на св. св. Отци*: Атанасий, Василий, Ив. Златоустъ и пр

¹⁾ „Църков. Вѣстникъ“, 1906, бр. 11, стр. 128. Католицитѣ разбира се, нѣма да удобряватъ протестантитѣ въ всичко.